

Geachte mevrouw van Gennip,

Het voorstel kan voor eenmanszaken die een redelijke winst behalen een goede vervanging zijn voor hun (waarschijnlijk al) lopende AOV.

Voor de hele kleine zelfstandigen, die bv. onder de KOR vallen zal het noch toegevoegde waarde hebben noch het gevoel van vangnet in nood oproepen. Het zal eerder een gevoel van verstikking bewerkstelligen vanwege de extra lastendruk die de wet met zich meebrengt.

De behaalde winst in deze groep eenpitters is dermate laag dat een evt. WAO uitkering ook erg laag zal uitvallen en daardoor onvoldoende zekerheid op zal leveren, waardoor zij alsnog op de bijstand aangewezen zullen zijn. En daaruit voortvloeiend toch eerst hun bij elkaar gesprokkelde spaarcentjes goeddeels zullen moeten aanspreken.

Spaargeld dat vaak bedoeld is voor de oudedagsvoorziening, maar dat wegens gebrek aan jaarruimte (lage winst) niet op speciale pensioen rekeningen staat (waar niet aan gekomen mag worden) maar op gewone spaarrekeningen staat. En

dat dan grotendeels opgegeten moet worden voordat aanspraak op bijstand gemaakt kan worden. Blijft lood om oud ijzer.

Eenpitters met een laag inkomen en een eenpersoonshuishouden (of zelfs eenverdieners in meerpersoonshuishoudens?) hebben zich in de afgelopen 10 jaar massaal bij Broodfondsen en schenkkringen aangesloten om zodoende een vangnet te hebben. Dit is kostentechnisch behapbaar, het is niet anoniem (de leden kennen elkaar, ondernemen in dezelfde gemeente of regio en schenken bij ziekte aan elkaar) en daardoor wordt misbruik tot een minimum beperkt wat de kosten laag houdt.

Ik las dat het de bedoeling wordt dat deze twee vangnetten nu naast elkaar gaan bestaan. Bij het broodfonds kan max. 2 jaar een uitkering bij ziekte plaatsvinden (na wachttijd). En de BAZ zou na 1 jaar ingaan met een heel pakket aan mitsen en maren.

Het komt me voor alsof je al half dood moet zijn wil je in aanmerking komen, en als dat dan zo is, dan is de uitkering alsnog ruim onvoldoende om 'bestaanszekerheid' te creëren, en wordt er bij onbemiddelbaarheid op de arbeidsmarkt (paragraaf 3.2 art 27) verwacht dat er onbeloonde additionele

werkzaamheden verricht worden. Alsof je voor je lol (zo ernstig) ziek zal zijn en nog niet 42-52 jaar aan de ratrace hebt deelgenomen om je bordje eten veilig te stellen.

De kleine zelfstandige (ondergetekende sinds 2003) moet dus 2 keer geld reserveren voor 1 en dezelfde voorziening. Geld dat die kleine zelfstandige nodig heeft om te eten en te leven. Om NIET ziek te worden en die pensioen gerechtigde leeftijd te halen met een redelijk acceptabel inkomen. Niet veel, net genoeg, maar tevreden ZONDER wéér een verzekering op een minimaal risico.

Hopelijk gunt u de eenmanszaken onder de KOR een opt out als ze zich bij een broodfonds o.i.d. hebben aangesloten.

Dank voor uw aandacht,

